

ЖОК „Гимназијалац”

Женски одбојкашки клуб „Гимназијалац” постоји већ преко 35 година, тачније од 1966. године. Улази у лигу 1972. године и од тада гради богату и дугу традицију. Клуб су углавном чиниле гимназијалке, али понекад ту се наша и по која дјевојка из неке друге бањалучке средње школе, а одбојкашице су ту остајале и након завршене средње школе.

Удружују се са МОК „Руди Чајавац” 1993. године и, да не би било ни по

основне одбојкашке појмове, најчешће у одвојеним терминима.

„Гимназијалац” је још увијек школа одбојке чији основни циљ није такмичити се, већ научити правилно и квалитетно играти одбојку. Одбојку тренутно учи да игра четрдесет једна дјевојка, од којих су већина гимназијалке. Тренери су Александра Каралић и Ведрана Вујичић, а када нађе слободног времена у помоћ им притекне и Горан Дубинвић, човјек који је преко 30 година у свијету одбојке.

бабу ни по стричевима, клуб добија име „Врбас”. Клуб је био 3. у купу, а 4. у првенству 1996. године. Били су и на турниру у Италији. Након тога, клуб напушта такмичење и гаси се, али, на срећу, само привремено.

Сарадњом Гимназије и председнице „Гимназијалца” Миленке Вучен, дошло је до поновног покретања клуба 1999. године. Већ у јесен исте године основана је школа одбојке за ученице Гимназије, али због премалог одзива и одласка већине одбојкашица, група није могла опстати, па је у јесен 2001. године основана још једна. Овај пут, групу су чиниле ученице V, VI, VII и VIII разреда бањалучких основних школа, које су данас углавном гимназијалке. У клубу и данас има основношколски, као и дјевојка које су одлучиле уписати неку другу школу. Поред њих, прије два мјесеца примљене су и нове чланице које тренутно уче

Искуство, ипак чини своје. Прва група, која тренира већ трећу годину, уиграна је, док нови чланови сада раде горње и доње додавање (прсте и чекић). Примања нових чланова за сада неће бити, јер за то нема основа, тј. првенствено термина.

Планови су дугорочни. У школи истичу да се ништа не може постићи преко ноћи. Да би се добро научили основни одбојкашки елементи, потребне су минимално четири године. Након неког времена, када играчице буду потпуно спремне (до тада ће, надајмо се бити и бољи услови), ова школа одбојке ће прерасти у клуб који ће се такмичити, како у лиги, тако и у купу, а до тада...

Није важно такмичити се, већ научити играти одбојку.

Маја Томашевић, II10

• Ове школске године, послје 40 година успјешног рада у нашој школи, проф. Њемачког језика Мирјана Васић, отишла је у заслужену пензију.

• Његова личност је харизматична и пуна позитивне енергије. Погађате, ријеч је о Пери Зупцу.

Ученици бањалучке Гимназије били су у прилици да 31. октобра, присуствују Књижевном подневку, у оквиру ког је организовано пријатно дружење са овим господином. Својом реториком успио је да заинтересује и одржи пажњу свих присутних, а његове пјесме, које су рецитовали ученици четвртог разреда, али и сам пјесник, одушевиле су све присутне. Чак и они који нису љубитељи лирског стваралаштва, након овог Подневка, упутили су се ка школској библиотеци, којој је Перо Зубац поклонили збирку од пет књига са посветом.

Ана Комљеновић и Ања Станић, III4

Пут према себи Милан Трбовић

У Вијећници културног центра Бански двори, 11. децембра 2003. године, одржана је промоција књиге *Пут према себи* Милана Трбовића. Ово је друго издање Трбовићеве књиге есеја, објављено четири године након његове смрти, што говори о умјетничкој вриједности дјела. Ово издање су приредили Тихомир Левајац и Миладин Ђулафић, који су поред Ненада Новаковића и Живка Малешевића, говорили о самој књизи, животу и раду Милана Трбовића. Проф. Тихомир Левајац и ученици наше школе (чланови драмске секције) интерпретирали су Трбовићеве есеје и критике. Ово вече је било посвећено не само Трбовићевом дјелу *Пут према себи*, већ и цјелокупном његовом стваралаштву и животу.

Сви присутни, након једне тако лијепе књижевне вечери, осјетили су се духовно испуњенијим и богатијим. Шта друго може бити боље мјерило вриједности овог културног догађаја?

Татјана Вучић, III3